

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΩΛΟΥΝ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥΣ ΣΕ ΤΙΜΕΣ ΠΟΥ ΚΥΜΑΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ 15 ΕΩΣ 30.000 ΔΡΧ.

Αγοράζουν τον κόπο άλλων

Αγγελίες δεν υπάρχουν στους πίνακες ανακοινώσεων, είναι όμως κοινό μυστικό ανάμεσα στους φοιτητές πως «πωλούνται εργασίες». Εργασίες παλαιότερων, έναντι αμοιβής που καθορίζεται ανάλογα με τον βαθμό που έχουν πάρει. Τα τελευταία χρόνια μάλιστα, αρκετοί φοιτητές αντιγράφουν υλικό άλλων που «ψαρεύουν» στις ηλεκτρονικές σελίδες του Internet, το οποίο παρουσιάζουν ως δικό τους.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Λαμπρινή Σταμάτη
Εύη Ελευθεριάδου

Η ΑΓΟΡΑ μαθαίνεται εύκολα. Δεν περιορίζεται στο εσωτερικό μιας και μόνης Σχολής. Όπως στην περίπτωση του φοιτητή στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής, ο οποίος αναζητούσε τρόπο να περάσει το μάθημα Πολιτική Οικονομία Ι. Από το κτίριο της Σόλωνος έφτασε στο Πάντειο, όπου διδάσκεται το ίδιο μάθημα. Δεν χρειάστηκε να ψάξει πολύ για να βρει παλαιότερο φοιτητή, ο οποίος όχι μόνο είχε περάσει το μάθημα αλλά και είχε γράψει εργασία με ίδιο θέμα στην οποία πήρε οκτώ. Ο φοιτητής της Νομικής την αγόρασε 25.000 δραχμές και την παρέδωσε στον καθηγητή ως δική του.

Αντίστοιχα περιστατικά, όπως αυτό που διηγείται τελειόφοιτος της Νομικής, έχουν πολλά συναντήσει οι φοιτητές και καθηγητές του Πανεπιστημίου, κυρίως στα θεωρητικά τμήματα και μαθήματα. «Κάτι τέτοιο δεν είναι εύκολο να γίνει σε μαθήματα θετικών επιστημών, γιατί οι εργασίες είναι κυρίως ερευνητικές και κάθε φοιτητής διαλέγει και ένα διαφορετικό θέμα», λέει ο κ. Ευθύμιος Λέκκας, καθηγητής Γεωλογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. «Έτσι, δεν είναι δύσκολο να θυμόμαστε τις εργασίες που έχουν περάσει από τα χέρια μας σε παλιότερα εξάμηνα».

Σε Σχολές Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών, σε Τμήματα Επικοινωνίας, στη Φιλοσοφική, τη Νομική ή το Οικονομικό και για εργασίες θεωρητικού περιεχομένου, στήνονται ολόκληρες επιχειρήσεις. Φοιτητές κάνουν λόγο για τιμές που ξεκινούν από 15.000 έως 30.000 δραχμές για κάθε εργασία, ενώ έχουν να αναφέρουν παραδείγματα φροντιστηρίων που κρατούν αρχείο με τις εργασίες παλαιότερων φοιτητών και τις πουλάνε σε καινούργιους.

«Είναι φαινόμενα παθολογικά που στιγματίζουν έναν καθ' όλα αξιόλογο θεσμό, όπως είναι οι εργασίες που στόχο έχουν να αναπτύξουν τον προβληματισμό, την κριτική και συνθετική ικανότητα και τις γνώσεις των φοιτητών», τονίζει ο καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γιώργος Παπαδημητρίου. «Για τον καλό δάσκαλο όμως δεν υπάρχουν τέτοια προβλήματα. Έχει τρόπο να τα αποφυγεί, ενώ παράλληλα η εμπειρία του επιτρέπει να ανιχνεύεται από πού δανείζεται τα όσα γράφει ο κάθε φοιτητής».

Οι φοιτητικές εργασίες φαίνεται πως αποτελούν συχνά μήλον της έριδος για καθηγητές και φοιτητές. Εκείνες που πωλούνται σε φοιτητές δεν είναι παρά η μία όψη του νομίσματος. Η δεύτερη... «Όταν οι εργασίες δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον και οι καθηγητές έχουν τη φήμη πως δεν τις κοιτάζουν

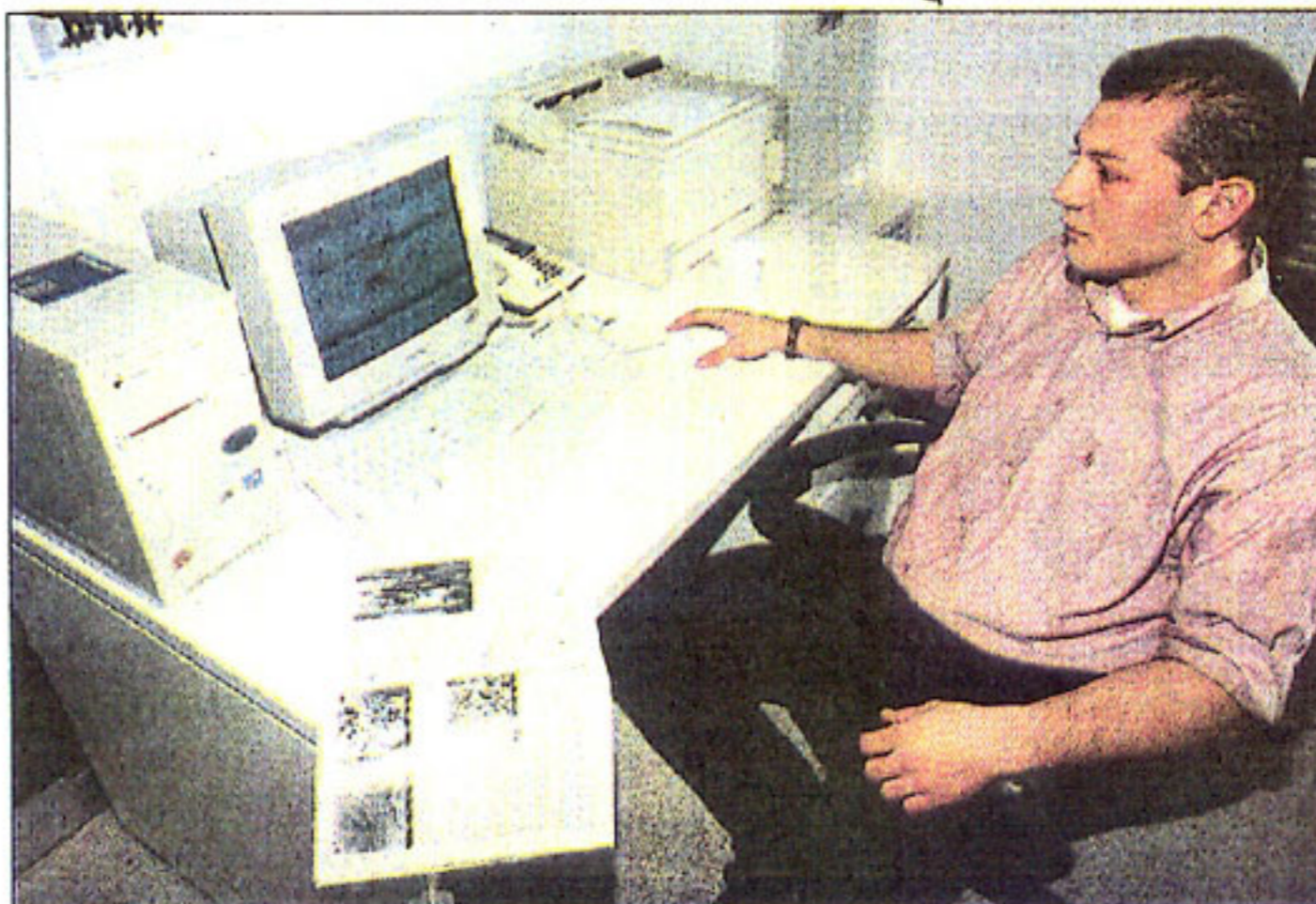
καν, είναι πολύ εύκολο να αγοράσει κάποιος μία και να την παραδώσει», λέει ο Ηλίας Σχορδαλής, φοιτητής του Πολιτικού Τμήματος στη Νομική Σχολή Αθηνών.

«Το χειρότερο συμβαίνει όταν τα θέματα των εργασιών είναι πρωτότυπα και τα καρπώνονται οι καθηγητές προς όφελός τους», επισημαίνει ο ίδιος. «Τις δημοσιεύουν ως δικές τους σε διδλία ή περιοδικά, χωρίς καν να αναφέρουν πως εργάστηκαν γι' αυτές φοιτητές». Το θέμα φαίνεται να γνωρίζει και ο καθηγητής κ. Παπαδημητρίου, ο οποίος τονίζει πως «δεν υπάρχουν ποινικές κυρώσεις ούτε για περιπτώσεις υποκλοπής».

Ευθύμιος Λέκκας: «Η αγοραπωλησία εργασιών είναι δυσκολότερη σε μαθήματα θετικών επιστημών, γιατί είναι κυρίως ερευνητικές»

Η κλασική βιβλιοθήκη αντικαθίσταται από το Ίντερνετ

Μανώλης Βασιλάκης. Ο μεταπτυχιακός φοιτητής στο Τμήμα Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών χρησιμοποίησε το Ίντερνετ ως πηγή για την εργασία του, που αφορούσε τους σεισμούς του Αιγίου

ΤΟ INTERNET αναδεικνύεται σε πολύτιμη πηγή πληροφοριών για τους φοιτητές που αναλαμβάνουν να γράψουν εργασίες. Ωστόσο, λίγοι είναι εκείνοι που αναφέρουν το Ίντερνετ στη βιβλιογραφία. Οι περισσότεροι βρίσκουν την ευκαιρία να παρουσιάσουν ως δικά τους, πονήματα άλλων. «Αρχίζει και καταργείται η κλασική βιβλιοθήκη. Αντικαθίσταται από τις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων», λέει ο κ. Νικόλαος Ουζούνγλου, καθηγητής στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. «Εδώ και περίπου πέντε χρόνια οι φοιτητές μας, κυρίως οι μεταπτυχιακοί, βρίσκουν εργασίες δημοσιευμένες στο Internet, τις οποίες χρησιμοποιούν ως πηγές». Στο Τμήμα που διδάσκει ο κ. Ουζούνγλου, πολλοί φοιτητές αναφέρουν τις διευθύνσεις του Δικτύου στη

βιβλιογραφία.

Το ίδιο έκανε και ο Μανώλης Βασιλάκης, μεταπτυχιακός φοιτητής στο Τμήμα Γεωλογίας, σε μια εργασία με θέμα τους σεισμούς στο Αίγιο. «Βρήκα στη διεύθυνση του Τεχνολογικού Ινστιτούτου της Καλιφόρνιας στο Ίντερνετ, τα πρώτα στοιχεία για τα αίτια του σεισμού, γι' αυτό και το ανέφερα στη βιβλιογραφία. Γνωρίζω όμως πολλούς φοιτητές σε άλλα Τμήματα, που μεταφράζουν και αναγράφουν ολόκληρες εργασίες από το Internet και απλά τις υπογράφουν». Το Ίντερνετ χρησιμοποιείται ως χώρος διαφήμισης και προβολής των επιστημόνων, οι οποίοι δημοσιεύουν πρώτα εκεί τα αποτελέσματα των ερευνών τους. Έτσι εξηγείται η αφθονία των εργασιών που κυκλοφορούν στο Ίντερνετ και μπορεί κανείς να τις συμβουλευθεί.

Δύσκολα ο καθηγητής θυμάται το περιεχόμενο

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ενδεχόμενο, αλλά και για να κρατούν ζωντανό το ενδιαφέρον των φοιτητών τους, πολλοί καθηγητές ανανεώνουν κάθε εξάμηνο τη θεματολογία των εργασιών που προτείνουν. Τα «παρατραγούδα» εμφανίζονται όταν τα θέματα των εργασιών είναι συμβατικά και επαναλαμβανόμενα. Και τότε ουδείς είναι σε θέση να επέμβει. «Συγκεκριμένες καταγγελίες δεν υπάρχουν, αλλά είναι και πρακτικά αδύνατον να θυμάται ο κάθε καθηγητής τα περιεχόμενα εκατοντάδων εργασιών», λέει ο προϊστάμενος του Δικαστικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Κώστας Ντούσης. Πώς μπορεί όμως ένας καθηγητής να αποκλείσει ενδεχόμενο αντιγραφής εργασιών; «Μια διαρκώς εμπλουτιζόμενη θεματολογία αποτελεί δικλείδα ασφαλείας όχι μόνο για τις περιπτώσεις αντιγραφής εργασιών, αλλά και για την εξασφάλιση της έντιμης επιστημονικής γραφής των φοιτητών», υποστηρίζει ο καθηγητής συνταγματικού δικαίου, κ. Γιώργος Παπαδημητρίου. «Παράλληλα, προτείνοντας ενδεικτική βιβλιογραφία και παρακολουθώντας από κοντά την πορεία της εργασίας του κάθε φοιτητή, ο καθηγητής έχει τη δυνατότητα αφενός να προλαμβάνει τέτοιου είδους καταστάσεις και από την άλλη να βοηθά ουσιαστικά τους μαθητές του».

Φροντιστήρια στήνουν επιχειρήσεις, αφού κρατούν στο αρχείο τους εργασίες παλαιότερων φοιτητών